

Nagymegyeri HÍRMONDÓ

VII. évfolyam 5. szám

2011. június

Egy hétvége a gyerekeknek

A világ különböző tájain egészen eltérő napokon kerítettek sort a gyereknapra, Nagymegyer önkormányzata viszont – a helyi szokáshoz igazodva – június első hétvégéjét rendelte teljes egészében az ő szórakozásukra.

A városban működő szervezetek korábban önállóan rendezték meg a gyereknapot, idén viszont a város javaslatára együtt, egy helyen valósították meg mindezt. Délelőttől késő délutánig izgalmas programok sokasága várta a látogatókat, szombaton a városi sportlétesítményben, vasárnap pedig az izsapi sportpályán. A gyerekek az ügyességi versenyeken kötélhúzásban, zsákfutásban, tekézésben, lekvároskenyér-évésben, célba dobásban és ugrálókötélvezésben mérhették össze tudásukat, az eredményeik után pedig a megyeri rendezvényen ajándékokra váltható zsetonokat, míg az izsapi édességet kaptak – utóbbi helyszínen emellett egész nap ingyenesen várták őket üdítővel, hot-doggal és palacsintával. A közlekedési parkban létrehozott akadálypályán kerékpárral próbálhatták ki tudásukat a gyerekek, valamint sakkversenyen vehettek

részt, a családi fociban pedig a szülőkkel együtt indulhattak. A megyeri gyereknap fénypontjaként különleges baleseti bemutatót láthattak a tűzoltók, a mentők és a rendőrök jóvoltából. Volt itt sérültmentés, autóból kivágás és tűzoltás is. Emellett a speciális kutyás mentőszolgálat is bemutat-

ta, hogy dolgozik, majd erre kapcsolódva a Vöröskereszt tartott életmentési előadást. A kisebb gyerekek is megtalálhatták a maguk szórakozását a sportcsarnok előtt felállított légvárnál és a trambulinnál, kipróbálhatták milyen érzés lóháton ülni, és szünet nélkül körözött a létesítményben a pónilovas kocsis is. A Csemadok kreatív játszóházzal és műveltségi vetélkedővel várta a kísérletező hajlamú lurkókat, a

legkisebbek szórakozásáról pedig a Kisvarázs Duó gondoskodott. Vasárnap, az izsapi sportpályán szintén részt vett a tűzoltóság egy bemutatóval, a gyerekek kipróbálhatták a felszereléseket, és megnézhették, milyen csodákat rejtenek a tűzoltó- és a rendőrautók. Közeli megismerkedhettek egy kombájnnal, valamint egy rali-versenyautóval is. Közben ezúttal is

kiúgrálhatták magukat a légvárakban, és vasárnapra Dudó bohóc is megérkezett, hogy elszórakoztassa a kicsiket, ha már elunták a kisállat-simogatóban a kecskék, birkák, nyulak és teknősök társaságát. Aki kilátogatott a rendezvényre, minden bizonnyal tartós élménnyel gazdagodott, hiszen ahová csak nézett az ember, mindenhol történt valami érdekes.

A városi önkormányzat ezúton is köszönetet mond a helyszín biztosításáért és a szervezésért a Sport kft-nek, a Pro Megere társulásnak, a Csemadoknak, a Cserkészszövetségnek, valamint mindenkinek, aki bármilyen mértékben kivette a részét eme nagyszerű rendezvény létrejöttéből. Ugyancsak nagy köszönet illeti a támogatókat: csaknem 30 helyi vállalat és magánszemély járult hozzá a rendezvény anyagi részéhez, ami mindenképpen példaértékű.

V. Kovács László

Tartalom

Le kell tisztázni a feladatokat

3

A nyári idegenforgalmi idénykezdet alkalmával Néveri Sándor polgármesterrel beszélgettünk.

Az önmaga által is elhagyott falu

4-5

A választási ciklusok végén újra és újra felmerül, hogy mit kapott meg abból, amit ígértek neki.

Az ajtó, amely nyitva áll

8-9

Egy hely ahová bármelyik fiatal betérhet, hogy társaságot, közösségi életet, törődést találjon.

Kérdőjelek a fürdő körül

A legutóbbi képviselőtestületi ülésen ismét problémaként merültek fel a Termál Kft. város felé fennálló tartozásai.

A 2011-es üzleti terv megvitatásakor kiéleződött a vita a Termál Kft. idei törlesztőrészelete ügyében. Ennek kifizetését a képviselőtestület független tagjai 2012-re halasztanák, a polgármester álláspontja szerint azonban a törvény ezt nem teszi lehetővé. Emellett a Termál Kft. még az előző ciklus folyamán belement egy számára elonytelen banki hitelkonstrukcióba, amit a város

most szeretne előnyösebbre módosítani. Ha azonban a vállalat törlesztési kötelezettségét egy évig halasztják, akkor az a partnerbank felé is azt jelzi, hogy indokolatlan a módosítás. A fürdő aktív hitelállománya jelenleg 5,7 millió euró. A város irányában fennálló tartozása idén esedékes részletének törlesztését egyelőre nem tudja megoldani a Termál Kft. vezetése. Szintén a fürdőhöz kapcsolódó esemény az új fogadócsarnok megnyitása. A közeljövőben teljesen elkészülő fejlesztés egy 6 millió eurót meghaladó beruházás

része, amiből 3,6 milliót tesz ki a hitel. A fogadócsarnokban a tervek szerint információs iroda, étterem, kávézó és fedett játszótér üzemel majd. A polgármester pazarlónak, valamint a város és a fürdő méretéhez viszonyítva

eltúlzottnak tartja a fejlesztést. Véleménye szerint kétséges a befektetés belátható időn belüli megtérülése, és a pénzeszköz egy jelentős részét hatékonyabban fel lehetett volna használni a város egyéb területein. (ge)

Kitüntették a nagymegyeri VMK igazgatóját

Tibor Mikuš, a Nagyszombati kerület elnöke idén is kitüntette a kerület azon kulturális dolgozóit, akik tevékenységükkel kivételes mértékben hozzájárultak a térségben a kultúra fejlődéséhez és széleskörű terjedéséhez. A Duna-

szerdahelyi járásból három személy és két csoport vehetett át kitüntetést munkájáért, köztük Gútay László, a Nagymegyeri Városi Művelődési Központ igazgatója. Korábban évekig volt a Járási Művelődési Központ mód-

szertani szakértője és a Csallóközi Néptáncgyűttes szervező-vezetője, valamint a Szóttos néptáncgyűttes alapításában is részt vett. Mindemellett hosszú évek óta aktív szervezője Csallóköz kulturális életének.

„Kisgyerekkorom óta rajongok a zenéért, a kultúráért. Ez meghatározó volt a későbbi pályám során. Mindig is vallottam: a kultúráért cselekedni az egyik legszebb és legnemesebb feladat. Talán éppen ezért volt számomra kihívás 2004-ben megpályázni a városi művelődési központ vezetését. Ma már tudom, az elismerés annak szólt, hogy az akkori döntésem helyes volt. Ezt a munkát csak odaadással, türelemmel és szeretettel lehet csi-

nálni. Odaadással és elkötelezettséggel az ügy iránt. Türelemmel és szeretettel az emberek felé. Ezáltal megszépül a zene, megtelik a kultúrház és feltöltődnek az emberek.” – mondta el lapunknak a kitüntetett.

Gútay László 2004 óta áll a nagymegyeri művelődési központ élén, és ez idő alatt kiépítette a város folyamatos kulturális életét, állandóak a rendezvények, a professzionális színházi előadások, és mindemellett személyes figyelmet szentel a térség nem profi csoportjainak is, legyen szó hagyományos, vagy modern művészetekről ének, tánc, vagy zene terén.

(vkl)

A szociális otthon majálisa

A művelődési házban tartottak majális a szociális otthon lakói. A rövid műsort zenés-táncos multság követte. Ezzel szeretnék a lakók számára felidézni a tavaszi ünnepség hangulatát, hiszen ők is igénylik a szórakozást és a társaságot. A dunaszerdahelyi járás öt intézetéből voltak jelen lakók, de érkeztek a galántai járásból és Magyarországról is. „Megpróbáljuk ily módon is behozni őket az emberek közé, megmutatni őket. Mivel nem ismerik őket az egészséges emberek, ezért tartanak tőlük. Nem tartom jónak, hogy helyileg elkülönítve, a lakott részekről távol alakították ki a szociális otthonokat, de ha már így alakult, akkor ebből kell kihozunk amit lehet. A társadalomnak nem szabad kizárnia őket, elfeledkeznie róluk, és úgy tennie, mintha nem lennének. Kiváltképp, hogy sajnos egyre növekszik a szellemi fogyatékosok létszáma, méghozzá nem a születések, hanem balesetek, illetve szellemi-lelki túlterhelés által.” – tudtuk meg Tamási Gizella igazgatótól. (vkl)

Megújulnak a játszóterek

Lakossági kezdeményezésre, önkormányzati segítséggel felújították a város játszótereit. Elsőként a komáromi úti játszótér újult meg, amiért legtöbbet Fitos László, Pongrácz Kálmán és Erős Ferenc tették, az UNIGROUP Kft. Nagymegyer hatátságos támogatásával. Ugyancsak megszépült a Štúr, Kurtaszter és Fecske utcák találkozásánál lévő játszótér. Az említett utcák lakói közösségi összefogással felügyelik és működtetik a játszótérteret, és az új mászóakák, csúszdák, hinták elhelyezésében is tevékenyek voltak. A város a játszóterek körülkerítésével segített, és megígérte a kivilágításukat is ez év végéig. Reméljük, hogy a kezdeményezés folytatókra talál, és a közösségi munka további felújított, illetve újonnan épített játszótereket, vagy egyéb létesítményeket eredményez majd! (kmet)

Le kell tisztázni a feladatokat

Beszélgetés Néveri Sándor polgármesterrel

Júniussal elkezdődik a nagyüzem az idegenforgalomban, hiszen a nyári hőség is elviselhetőbb, ha éppen üdül az ember. Nem beszélve arról, hogy a megmártózás a kellemesen hűs vízben a nyár további vitathatatlan előnye. A nyári idegenforgalmi idénykezdet alkalmával Néveri Sándor polgármesterrel beszélgettünk feladatokról, lehetőségekről és tervekről.

■ **Polgármester úr, hogy értékeli a fürdő szerepét, és Ön szerint milyen szerepet kéne betöltenie a város életében?**

– Nem tartom célszerűnek, ha csak a kerítésen belül észlelhetők fejlesztések, a fürdő hasznából jutnia kell a városnak is. A most befejezendő, többmillió eurós fejlesztések túlméretezettek, meghaladják a város lehetőségeit. Egy kisebb mértékű fürdőfejlesztés mellett ebből a pénzből a juthatott volna útfelújításra, óvodák felújítására, a sportcsarnok felújítására, kamerarendszer kiépítésére, játszóterek kiépítésére, a stadion felújítására. Látható, hogy a pénznek bőven van helye, változhatunk is a fejlesztendő dolgokban, és akkor még csak a nagyobb összegeket igénylő helyeket említettem, és nem volt szó például a civil szervezetekről.

■ **Milyen kötelezettségekkel tartozik jelenleg a fürdő a város irányában, és milyen közöttük az anyagi viszony?**

– A fürdő annak idején megvette a várostól a telket, amin fekszik. Erre a hitelfelvétel végett volt szükség, és elvileg részletekben fizeti a tartozását. A 2009-es év volt az utolsó, amikor bérleti szerződés volt a város és a fürdő között, 2010-től pedig már a telekadás részleteit kell törlesztenie a Termál Kft-nek. Ez az idej részletet is beleszámolva 579 000 euró, amiből a fürdő az idén esedékes részlet törlesztését, 206 000 eurót csak jövőre szeretné kifizetni. Ebben a képviselőtestü-

let többsége támogatja a fürdő vezetését, azonban meggyőződésem, hogy ez szembemegy a törvényi előírásokkal, és hogy ennek a pénznek helye lenne a város idej költségvetésében, hiszen amint fentebb is láthattuk, bőven lenne hova tenni.

■ **A városban azonban nem csak a fürdő van, sőt az idegenforgalom sem egyenlő a fürdővel. Mi a helyzet az ágazat többi szereplőjével?**

– A városi idegenforgalom valóban nem csak a fürdőt jelenti, az csak egy része. Ha idejön egy vendég, a fő célpontja valószínűleg a termálfürdő, de idejének nagy részét a városban és a város körüli látványosságok meglátogatásával, aktív pihenéssel szeretné eltölteni. Nekünk ezt is biztosítanunk kell, és e téren is tapasztalható hiányosságok. Az idegenforgalom lebonyolítása három intézményre hárul: a városi hivatal idegenforgalmi szakosztályára, a Szállásadók Szövetségére, és természetesen a Thermal Corvinus fürdőre. Ezek között azonban tisztázni kell a szerepköröket és a feladatokat leosztását.

■ **Melyik intézmény számára milyen feladatokat tart célszerűnek?**

– Véleményem szerint meghatározó szerepet kell betöltenie a város idegenforgalmi szakosztályának, elsősorban a szervezési kérdésekben. Az idegenforgalmi politika kialakítása is elsőrendű fel-

adata a városi hivatalnak, hogy kereteke biztosítson mindannak, amit turizmusnak nevezünk. Rajta kívül fontos szerepet tölthetnek be a szállásadók, akik klaszterként, hasonló profillal működő vállalkozások érdekszövetségeként működhetnek, belső ellenőrzési mechanizmussal az értékrend és az érdekek terén is. Közreműködhetnek a városi érdekek képviselésében például az idegenforgalmi adó beszédese és az adóbevételek nyilvánosságra hozása terén. Ideális helyzetben a város kisebb és nagyobb szállásadói együttműködnének, és a jól felfogott közös érdekeik mentén intézhetnék az elszállásolást. Ebbe beletartozhatna a hulladék-eltávolítás és -szállítás ügyének rendezése, ami megintcsak elsősorban a szállásadók belső elle-

hetőségek vannak. Mindenekelőtt le kell tisztázni a feladatokat és a hatásköröket, és utána mindenki hozzájárhat az érdemi munkához – ki-ki a maga területén. Ahogy azt már korábban sokszor elmondtam, szeretném a civil szervezeteket is mindinkább bevonni a város életébe. Közülük a legtöbb szabadidős tevékenység szervezésével, természetjárással foglalkozik, így értelemszerűen kapcsolódhatnának az idegenforgalom ügyéhez is. Ezek olyan lehetséges kapcsolatok, amelyekkel mindenki csak nyerne.

■ **Említette már a városi hivatal a szállásadókat és a civileket is. De mi lenne Ön szerint a fürdő szerepe az idegenforgalomban?**

– A fürdő szerepét mindenekelőtt az alapszolgáltatások bebiz-

nőrzési mechanizmusa révén lenne legegyszerűbben megoldható. De említhetném a közös honlap működtetését szálláskínálattal és a szolgáltatások bemutatásával. Ugyanebbe a körbe tartozna egy információs iroda működtetése a várossal közösen egy központi, jól látható helyen. Ez összefoghatná a kulturális események, galogos- és kerékpártúrák szervezését a város környékén, vagy akár szervezett utaztatások lebonyolítását például Györbe, Pannonhalmára, vagy akár a tóközi vízimalomhoz. Ebből is látszik, hogy

tosításában látom. Egy termálfürdőnek nem feladata az idegenforgalom szervezése, hiszen arra itt vannak az előbb felsorolt, illetve kezebb szervezetek és intézmények. Nem lehet a fürdő egyfajta „város a városban”, és az idegenforgalom szervezésében sem lehet a város konkurenciája, az ő dolga a fürdő jellegű szolgáltatások minőségi biztosítása tiszta, vendégbarát környezetben. A fürdő a városé, a városért működik, és ezt a vezérével egy pillanatra sem szabad szem elől tévesztenie senkinek!

V. Kovács László

Az önmaga által is elhagyott falu

A közelmúltbeli választások alkalmával ismét többet lehetett hallani Izsapról, mint általában. A választási ciklusok végén újra és újra felmerül a téma, hogy a periférikus lét minden nyűgét magán hordozó falu mit kapott meg abból, amit ígértek neki.

Az 1976 óta Nagygyezyerhez tartozó település a helyiek szerint igazából semmit sem nyert az odacsatolással, ráadásul a rendszerváltás óta még rosszabb lett a helyzet. A Nagygyezyeri Hírmondó a helyszínen járt utána a falu bajainak.

Bartalos Dezső, az Izsapi Tanács elnöke, a városrész képviselője, valamint Varga Róbert a tanács elnökhelyettese fogadnak a főtéren, ahol éppen szolid területrendezési munkálatok nyoma látszik. A képviselőtől tudom meg, hogy ők maguk csinálnak néha apróbb dolgokat. Azt remélik, hogy ha a lakosok látják az általuk végzett közterület-rendezést, parkosítást, amit szabadidejükben ingyen végeznek, talán észbe kapnak, hogy a falu nem

közösségi magatartást, és ennek legfőbb feltételét, a közösségi érzést. Állítása alátámasztására figyelmembe ajánlja a papszegi kanálist, amely a falu szélén csordogálna, ha a víz mentén lakók nem töltötték volna fel több helyütt önkényesen a medret építési törmelékkel, trágyával, vagy egyszerűen csak azért, hogy a telkük hátsó kapujánál zavartalanul közlekedhessenek. Ezzel a kanálist teljesen kiiktatták abból a szerepből, amit betöltött, mert nem tudja elvezetni az áradások alkalmával felgyülemelő vizet. A tavaszi olvadáskor megjelenő víztöbblet így a mezőt és a szántóföldeket önti el, lehetetlenné téve ott a munkákat, megkárosítva a gazdákat. Ugyancsak a vízelvezetés problémakörét súlyosbítja, hogy a falu területén egykor létező két tavat is lényegében felszámolták. A városi hivatal a korábbi években mindkét tó területét átminősítette vízi területből építési területté. Az egyik így szőrén-szálán eltűnt, a helyén már házalap található, a másik pedig az eredeti mérete nagyjából harmadára zsugorodott – miközben szintén egy

viszont a nagy mennyiségű csapadék tavasszal és ősszel a domborzati viszonyokhoz igazodva a falu mélyebben fekvő pontjain hőmpolyog. Amikor a tavakat helyettesítő megoldásról érdeklődöm,

tasztrófális vízügyi helyzet miatt önti el évente kétszer a csak gumicsizmában járható sártenger. Ráadásul a rendszeres áradások tönkreteszik a házakat is, hosszútávon vagyoni és biztonsági kér-

A Községi Nemzeti Bizottság régi épülete

akkor csak tanácstalan arcokat látok, viszont beszélgetőtársaim szerint a kanális revitalizációjára van megoldás. A mederkotrás megoldhatná a helyzetet, csak előbb ki kell takarítani, ami viszont a szemét lerakásáért felelős lakosok feladata lenne. Ők már a Városi Hivaltól is kaptak

déseket is felvetve. Itt egy rövid szakaszon vízelvezető csatornát szeretnének lefektetni, és rákapszolni a kanálisba torkolló ágra. Ez a kanális rendbehozásával jelentősen javíthatna a helyzeten.

Természetesen a legfőbb gond a pénzhiány, az Izsapi Tanács és a falu lakossága is úgy érzi, hogy nem kapnak annyit a városi kasszából, amennyi megilletné őket. Ennek a jelképes megjelenítési formája a közbeszédben egyre hangsúlyosabban felbukkanó izsapi utak állapota. A falut keresztüljelző főút kivételével meglehetősen lerobbant állapotban van a közlekedési hálózat, sok helyen még útburkolat sincs. A sártenger által rendszeresen ellepett Körte utca leburkolása éppen a közeljövőben esedékes, de ez csak csepp a tengerben.

Az Izsapi Tanács ez év eleje óta létezik, de gyakorlati tevékenységet egyelőre nem fejt ki. A tagjai még nincsenek pontosan tisztában a pontos kompetenciákkal. Nem szeretnék olyan dolgokért előzetesen vállalni a felelősséget, amelyekre nem biztos, hogy ráhatásuk lesz, ezért egyelőre várakozó állásponton vannak, és a gondok feltárásával törődnek.

Folytatás a 6. oldalon

A papszegi kanális szeméttel teli, kiszáradt medre

csak lakhely, de élőhely is. „Mindenkinek felelős a saját sorsáért.” – mondja. Úgy véli, a falu lakóinak is szembe kell nézniük azzal, hogy bár jogosan követelik meg az őket illető részt a város kasszájából, az életszínvonaluk elsősorban saját magukon múlik. Hiányolja a

házalap jelent meg a feltöltött mederben –, és a fent említett kanális egymástól elzárt részeiben poshadó, algás állóvízre emlékeztet. Ezek a tavak szintén jelentős mennyiséget elnyeltek az időszakosan problémát okozó víztöbbletből. A tönkretételük után

erre felszólítást június végi határidővel, de Bartalos Dezső szerint a helyzet megoldása a falu érdeke és így az ő érdekük is. „A kérdés, hogy vagyunk-e olyan szinten, hogy ezt megértjük.” – mondja a képviselő. A falu főteréről nyíló „legendás” Körte utcát is a ka-

Egybehangzó vélemény, hogy a gondjaikat nem lehet gyorsan rendbehozni, és rosszabb már nem nagyon lehet a helyzet. A távlati cél azonban mindenképpen valamilyen szintű, Nagymegyer városán belüli önkormányzat létrehozása a falu részére, hogy hatékonyabban tudja képviselni önmaga érdekeit. Amióta nincs hatékony vezetése a falunak, azóta éppen ez látszik meg erősen a közállapotokon. Egyelőre székhellyel sem rendelkezik a tanács, az egykori tűzoltószertárban működő nyugdíjasklub jóvoltából van hol ülésezniük. Ilyen célra az egykori Községi Nemzeti Bizottság romos állapotú épületét szemelték ki. A házban a rendszer-váltás után ifjúsági klub működött, aminek a nyomai még ma is látszanak a falfrakácokon és az épület általános állapotán. Jelenleg csak a rigók és a méhek használják, de ezen szeretne az Izsapi Tanács változtatni. Tervbe vették az épület felújítását, kifestését, mivel méretét és belső elrendezését tekintve is alkalmas lenne faluközpontnak. A ház mögötti telekre közösségi játszótér szeretnének. Mindehhez csak három dolog hibádzik: pénz, pénz és pénz.

Elég nyomasztóan hat a képviselő és a tanács elnökhelyettese által felvázolt pénztelenség és az általános felelőtlenség. A riport közben az a benyomásom, hogy ez utóbbi jelenti a legfőbb problémát, és bizony ez nem ma kezdődött. Annyira beletörődött a város és maga a városhoz tartozó falu is az állandósult problémákba, hogy az fásultsághoz és a problémák gazdátlanságához vezetett. Olyan hatása van itt a dolgoknak, mintha minden rossz magától történne, de ez már nem is igazán zavarná a lakosokat. Bartalos Dezső képviselő is nehezen válaszol a kérdésekre, hogy mit várnak, mit szeretnének. Reményt említ, és magabiztos, erős városvezetést. Érzésem szerint leginkább arra lenne szükség, hogy Izsappal kapcsolatban mindenki tudja a feladatát, legyen gazdája és felelőse a folyamatoknak, hogy végre meg lehessen fogni a problémák végét, és ne csak beszéljenek róluk.

Kép és szöveg:
V. Kovács László

Egy bohóc, akinek nem vicc a színészet

Interjú Simon M. Edina színművésszel

Május 10-én a nyílt napon önfelédlt gyerekzsivaj töltötte meg a művészeti alapiskolát. A növendékek mutatták be tudásukat rövid zenei előadások keretében, a műsorszámok közti űrt pedig nagy sikert arató bohócprodukció töltötte ki. A bohócprodukció „elkövetője” Simon M. Edina színművésznő volt, vele beszélgettem erről a műorról, valamint nagymegyeri terveiről.

■ Miről szólt ez a bohóc-műsor, és hogy kapcsolódik a művészeti alapiskolához?

– A hangszeres előadások közötti szünetek kitöltése volt a célja egy interaktív, vidám foglalkozás keretében. Az volt az elképzelésünk, hogy ha játékos formában ismerkednek meg a gyerekek a hangszerekkel, talán jobban megragad bennük mindez, és akár fel is kelthetjük az érdeklődésüket bármelyik művészeti ág iránt. A nyílt nap programját mindössze egy nappal a rendezvény előtt kaptam kézhez, de szerencsére sikerült felkészülnöm, és a visszajelzések nagyon pozitívak voltak. A gyerekek láthatóan rendkívül élvezték a műsort. Az egész rendezvény egyetlen negatívuma, hogy a szülők részéről szinte semmilyen érdeklődés nem kísérte.

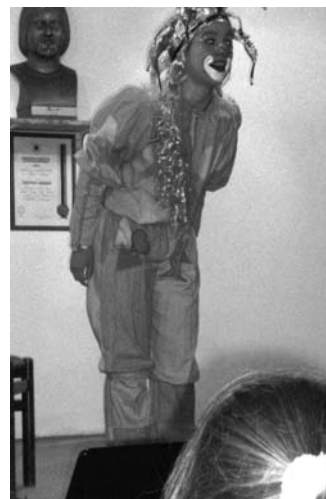
■ Hogy került kapcsolatba Nagymegyerrel, és milyen tervei vannak itt?

– A városba magánéleti vonalon kerültem a közelmúltban, és nyughatatlan ember lévén szeretném kamatoztatni a képességeimet. Tanári és színművészi végzettségem van, és az igazgatóval együtt úgy gondoljuk, hogy ezek hasznosíthatóak lennének a művészeti alapiskola működésében is. A színpadi szerepeim mellett korábban is foglalkoztam gyerekekkel, színjátást tanítottam nekik, s ezen belül mozgást, beszédtechnikát, hangképzést és előadásmódot. A tanítványaim több ízben helyezéseket is értek el az ehhez kapcsolódó megmérettetése-

ken. Egy ilyen foglalkozás csak előnyére válhatna a gyerekeknek, és nem is feltétlenül csak azoknak, akik színészetrel fognak foglalkozni a későbbiekben. A színészi képzéstől magabiztossá válik az ember kiállása, határozott lesz a megjelenése és a megszólalása több ember előtt. Mindezek a dolgok bárkinek előnyére válnak.

■ Miképpen néz ez ki, miből áll a képzés?

– Fontos a korosztályos bontás. A színészet olyan mesterség, amit néhány éves kortól akár 99 éves korig űzhető, ám a legkisebbeket érdemes különválasztani a nagyobbaktól. Ők még

(Kép: Zakál Sándor)

fogékonyabbak a játékos formára, utóbbiakkal viszont már célirányosan lehet foglalkozni. Ők igényesebb oktatásban részesülhetnek, olyanban, ami már a közönség számára is értékelhető. Mindamelllett, a minél fiatalabb korban kezdés csak előnyt jelent a későbbiekben. A képzés pedig mindazon feladatokból állna, amiket megkövetel a színészet. A három alapvető ág, amelyekre mindez épül, a beszéd, az ének és a mozgás. Ezeknél megkerülhetetlenek a klaszszikus ágak, úgy mint az ókori görög drámák, Shakespeare és a legjelentősebb magyar írók színpadi művei, a népdal és az opera, a mozgásnál pedig a sztenderd táncok és a balett. Ez

természetesen nem azt jelenti, hogy a gyerekeknek mindezekben kiválóknak kell lenniük. Ezek készségfejlesztő alapismeretek, amelyeket a gyerekek képességeihez mérten érdemes ismer-nie. Az pedig, hogy ezek közül melyikben, vagy melyikében lesz kiváló, esetleg átlagon felüli, már csak rajta múlik. A pedagógus, tehát az én feladatomban pedig ezt észrevenni, és segíteni kibontakozni.

■ Tehát a színművészeti foglalkozás a művészeti alapiskola keretein belül működne. Mi a feltétele ennek, és kik számára lenne elérhető?

– Az iskola igazgatója támogatásáról biztosított, neki is tetszik az ötlet. A folyamat elindításához hivatali jóváhagyásra van szükség, és ha ez megtörténik, utána minden bizonnyal elindulhat a színészpallanták képzése a városban. Mivel a művészeti alapiskola adna otthont az egésznek, ezért nyilvánvalóan elsősorban az oda tartozó korosztály érintett, de mint előbb mondtam, a színészetben nincs sem alsó, sem felső korhatár, és érdemes minél kisebb korban belekóstolni.

■ Mivel foglalkozik a remélhetően beinduló iskolai képzés mellett?

– A rendszeres foglalkozásokon kívül alkalmi jelleggel is foglalkozom egyéni vagy csoportos felkészítéssel. Példaként megemlíthetném a szalagavatós műsorokra való felkészítést, vagy akár egy-egy diák felkészítését szavaló- vagy énekversenyre. Magántanulók számára is segítséget jelenthet az ilyen foglalkozás akár még verstanuláshoz is, ha nehezen boldogulnak az ilyesmivel. És természetesen ha valakinek továbbtanulási ambíciói vannak a színművészet terén, abban is örömmel segíték.

Eredményes színészképzést, és sikeres növendékeket kívánok! Köszönöm a beszélgetést!

Szöveg: V. Kovács László

Trianon a mindennapokban

Magyarország 91 évvel ezelőtt, 1920. június 4-én írta alá a Trianon kastélyban az I. világháborút lezáró békét. A trianoni békeszerződés gazdasági-társadalmi hatásait tekintve a magyar történelem legsúlyosabb tehertétele volt, amely egyaránt súlytotta a magyar nemzet összes tagját. Ez elmondható Nagymgyeeri lakóiról is.

A várost már 1919. január 7-én megszállták a cseh csapatok. Ezen a napon a csehszlovák katonai egységek Pozsonyból kiindulva a Dunaszerdahely-Vásárút-Ekecs-Bogya-Aranyos úton vonultak végig. Nagymgyeerre csak Karaj főhadnagy és Hanza kapitány jött be. A Csallóközi Lapok c. újság korabeli száma szerint „Megvizsgálta a polgárőrséget, mely a magyar katonaság elvonulása után, s a megszálló csapatok megérkezése közti időben a nemzetőrséggel együtt a községben a rendet fenntartotta, s annak parancsnoka felajánlotta a fegyverek átadását, azok viszont továbbra is megbízták a polgárőrséget az addigi teendőivel”. A városban fokozatosan jelentek meg az új államrend hivatalnokai, illetve a csehszlovák hadsereg alakulatai, amelyek a postahivatalt például csak 1919. június 18-án vették át.

A hivatalok és a közigazgatás átvétele után a város további élete már a csehszlovák állam jogrendje szerint alakult. A hivatalok élére cseh és szlovák nemzetiségű polgárok kerültek, majd kihirdették a statáriumot, az osztrák-magyar bankjegyeket lebélyegezték és névértékük fele értékben váltották be. Az „új rend” első gazdasági intézkedéseinek egyike a földreform megalkotása volt. A csehszlovák állam lefoglalt minden olyan földbirtokot, amelynek nagysága meghaladta a 250 hektárnyi területet. A törvény gyakorlati megvalósításával az 1920-ban létrehozott Állami Földhivatalt bízták meg. A hivatal nemzeti szempontból elfoglalt tevékenysége következtében a felosztott nagybirtokok kis része (20%) került magyar földművesek kezébe Dél-Szlovákia területén. Mindez elmondható Nagymgyeerről és környékéről is, ahol cseh és morva kolonisták jutottak a felosztott földbirtokhoz, amit az itt élő nagybirtokosoktól, gróf Kálnoky Sándortól, Eggenhoffer Gyulától és az izsapi Hikisch Károlytól vettek el.

A földbirtokos neve	Lefoglalt terület	Maradék birtok
Kálnoky Sándor	4896 ha	491 ha
Eggenhoffer Gyula	518 ha	478 ha
Hikisch Károly	402 ha	317 ha

A földreform során egyes területeket állami tulajdonba vettek, így Nagymgyeeri környékén Öregmajor 557 hektáros és az Újmajor 432 hektáros területét, valamint a tájlaki 43 hektárt a Diószegi

Cukorgyár kapta bérbe. Ugyanakkor térségünkben is sokan voltak, akik a földosztás következtében egyik napról a másikra váltak munkanélkülivé, hiszen nem ők kaptak földet, munkájukra az új tulajdonos nem tartott igényt. Nagymgyeeren a két világháború között a föld nélküli munkások száma elérte az 500 főt. Nem véletlen, hogy a gazdasági válság éveit ez a város vált a föld nélküli mezőgazdasági munkások mozgalmának egyik központjává.

tufták letenni a nosztrifikációs vizsgát. A nagygyeeri mészáros, Morva Imre esete kapcsán a prágai parlamentben is felszólaltak az Egyesült Magyar Párt (EMP) képviselői. Morva Imrét azért ítélték 150 korona büntetésre és vonták meg tőle a rádióhasználati jogot, mert vasárnap misét és ezt követően a magyar himnuszt hallgatta rádióján, ami kihallatszott az utcára is:

Február 18-án, és azt követően gyakran hallottuk miniszteri megnyilatkozások formájában, hogy gondoskodás történik arról, hogy a kisebbségek nyelve úgy a közigazgatásnál, mint a bíróságnál érvényesüljön. Itt van a kezemben egy közigazgatá-

(Štatárium)

a súčasne ho rozširujem i na ostatné oblasti Slovenska. Tedy platí od ____ hodiny vyhlásenia štatárium až do odvolania.

na celom území Slovenska

Na základe tohoto budú nasledujúce trestné skutky trestané **štatáriálnym súdom trestom smrti**

a to: nevernosť, vzburá, vražda, zúmyselné zabitie človeka, zločin spáchaný proti verejnému zdravotníctvu zapríčinením smrti, lúpež, podpaľačstvo, zločiny zapríčinenia povodne, zločiny proti verejnej bezpečnosti spáchané na železničiaci, telegrafoch, telefónoch a lodiach.

Ohľadom všetkých týchto trestných skutkov zastavuje sa úplne účinkovanie porot a ustanovuje sa pre územie žúp spíšskej, gemerskomalohontskej, šarišskej, abaujtorhánskej, zemplínskej a časti užhorodskej **sedria v Levoči, pre ostatné časti Slovenska sedria v Trentíne za štatáriálny súd.**

Zakazujem na celom území Slovenska verejnú shromaždenie a schádzanie sa na ulici a civilným osobám nosiť akékoľvek zbraň.

Županov upravujem, aby dľa miestnych potrieb nariadili záverečnú hodinu pre domy, hosťince, kaviarne a všetky zábavné a verejné miestnosti. Po záverečnej hodine môžu sa na ulici zdržovať len osoby dospelé, ktoré sa riadne legitímujú. Kto sa proti týmto predpisom prevíni, toho politický úrad potresce trojmesačným väzením a 5000 Kč pokutou.

Všetky súdy, správne a vojenské úrady upravujem, aby toto nariadenie hneď dľa zákona previedly. Obyvateľstvo vyzývám, aby zachovalo pokoj, venovalo sa úplne práci, poslúchalo rozkazu úradov a upozorňujem, že akékoľvek rušenie verejného poriadku bude brannou mocou bezohľadne potlačené.

V Bratislave, dňa 29. októbra 1921.

Dávam na všeobecnú známosť!

V Bratislave dňa 29. októbra 1921.

Vyvesené v obci dňa ____ októbra 1921 o ____ hod.

Dr. Martin Mičura v. r.,
minister s plnou mocou pre správu Slovenska

predseda sedrie.

A csehszlovák állam sok egyéb, a magyar lakosság jogait sértő intézkedést hozott. A nyelvtörvény bevezetése, az önkormányzati jogkör szűkítése, az állampolgársági jog megszerzésének problémái mind megnehezítették a város és környékén élő emberek életét 1919-1938 között.

1921. október 29-én statáriumot hirdettek ki Szlovákia egész területén.

Az államfordulatot követően az első népszámlálás 1921-ben volt. Ennek eredménye szerint az államfordulat nem befolyásolta az itt élő lakosság lélekszámát, a változás elsősorban a lakosság nemzetiségi összetételében történt. A városban addig a magyaron és a zsidón kívül nem élt más jelentősebb lélekszámú népcsoport. A hivatalos állami dogma szerint csehszlovák nemzetiségű lakosok által jelentek meg, hogy csehek és szlovákok kerültek az állami intézmények élére. A nemzetiségi politika ellentmondásai közül ismert a Szent Elzár római katolikus iskola két tanítónőjének, Tompa Zita és Káplán Mária nővéreknek az esete, akiket azért bocsátottak el, mert szlovák nyelvtudásuk hiánya miatt nem

si büntetőbírósi „rozsudok”, tehát nem „ítélet”, mert egyetlen betű sincs itt magyarul, amelyek azt tartalmazza, hogy Morva Imre nagygyeeri mészáros 150 koronára büntetettik. Egyetlen betű sincs ezen a végzésen, amelyek a Komáromi járás 90%-os magyar többségű lakossága igényeinek megfelelne. Ha most vizsgálom, hogy vajon miért ítélték el Morva Imrét, akkor megtudom, hogy egy vasárnap délelőtt Morva Imre a budapesti rádióan egy istentisztelet közvetítését hallgatta az egyik tepelomból. Mivel pedig az istentiszteletnek végén hol a pápai himnuszt, hol pedig a magyar himnuszt éneklik el, Morva nem volt olyan elővigyázatos, hogy az istentisztelet befejezése után rögtön leállította volna a rádiót. Mivel egy nyári nap volt és ezért lakásának ablakai nyitva voltak, a magyar himnusz hangjai véletlenül kiszűrődtek az utcára, és mivel az ítélet szerint „a magyar himnuszt Nagymgyeeri utcáján több polgár hallotta, amivel nyilvános megbotránkozást okozott”, Morvait el kellett ítélni, és elvették tőle a rádiókoncessziót. – állt Jaross Andor, az EMP képviselője felszólalásában. **Varga László, a város krónikása**

A nagygyeeri zsidóság tragédiája

Nagygyeeren az események akkor váltak elviselhetetlenné és tragikussá a zsidó lakosság számára, miután a németek 1944. március 19-én elfoglalták Magyarországot. Ezt követően egymás után jelentek meg azok a rendeletek, amelyeket a szomszédos Szlovákiában már korábban életbe léptettek.

Az egyik ilyen rendelet 1944. április 5-től városunkban is kötelezte a zsidókat a hatágú (tízszertíz centi nagyságú) sárga csillag viselésére felső ruhájuk bal oldalán. A rendelet minden 6 évnél idősebb zsidó személyre vonatkozott saját lakásán vagy házán kívül. A sárga csillag kitzzésének kötelezővé tétele más szempontból is döntő lépésnek bizonyult. A zsidó kisebbség és a keresztény többség között egyik pillanatról a másikra éles szakadék nyílt meg. A további rendelet értelmében elkezdődött a zsidók tulajdonában lévő lakások elkobzása. A nagygyeeri jegyzőség 1944. május 8-án elkészítette a zsidó háztulajdonosok jegyzékét. Ebből megtudhatjuk, hogy városunkban 66 zsidó háztulajdonost tartottak nyilván. Az ő tulajdonukban 98 lakás volt, amiből 28-at bérbeadtak. A lakáselkobzás után a következő lépés a mozgásszabadság korlátozása és a zsidó lakosság gettóba telepítése volt. A gettó kialakítását az alispáni rendelet értelmében öt nap alatt, 1944. május 15-ig kellett megvalósítani. A komáromi járás főszolgabírója ezért utasítás alapján, 1944. május 16-án írásban számolt be a rendelet végrehajtásáról, és a nagygyeeri gettó kialakításáról. Bevezetőjében közli,

hogy a városban kialakított gettóba 719 személyt fog elhelyezni. Ebből 543 egyén nagygyeeri polgár volt. A megaláztatás tovább folytatódott 1944 júniusában. A nagygyeeri gettóba hurcolt lakosságot először a vasútállomás közelében lévő Diószegi Gazdaság, Cukor és Szeszgyárhoz tartozó disznóólakba terelték, és innen a környékbeli zsidókkal együtt 1944. június 5-én a komáromi Monostori erdőbe hurcolták. Itt alakították ki korábban a komáromi zsidó lakosság gettóját,

a város mintegy 2000 lakosát zárták ide. Ezt követően számos Komárom környéki település zsidó lakossága is ide került, a gettóba zártak lét-

száma velük 5000 fő fölé emelkedett. Komáromból 1944. június 13-án és június 16-án indítottak két transzportot az Auschwitz-Birkenau koncentrációs táborba, amellyel együttesen csaknem 5500 zsidót deportáltak. Ezekbe a transzportokba kerültek be a nagygyeeri mártírok is. A transzportok Kassán haladtak át, a város vasúti parancsnokának feljegyzése szerint az 1944. június 13-án, Komáromból érkező első szerelvényen 2790 személy, míg a második (június 16-án) 2673 személy volt. A szerelvényeket magyar csendőrök kísérték, és őrizték a Kassára való érkezésig, ahol az SS katonák váltották fel őket. Kutatásaink alapján a 2. világháború idején a koncentrációs táborokban, valamint a munkaszolgálatos alakulatokban 418 nagygyeeri zsidó származású polgár halt meg. Az elhurcoltak közül csak 110 személy élte túl a borzalmakat.

Nagygyeeri lakossága a 2. világháború idején 4644 személy volt. Ebből 549 személy vallotta magát a Nagygyeeri Zsidó Hitközséghez tartozónak, tehát a lakosság 11,8%-a. A holokauszt áldozatai 140 családot érintettek, az elpusztított 418 személy a nagygyeeri zsidó lakosság 76%-át jelentette. Ebből 228 felnőtt személy (55%) és 190 gyermek (45%) lett áldozata a dühöngő fasiszta terrornak. Az ő emlékükre készítette városunk 2004. június 27-én, a holokauszt 60. évfordulóján, a városi művelődési központ oldal-só falán leleplezett emléktáblát. Ezen a helyen tartjuk 2011. június 19-én (vasárnap) 18 órai kezdettel – immár hetedik alkalommal – a városi megemlékezést egykori zsidó polgártársainkról.

Varga László, város krónikása

Kórustalálkozó a VMK-ban

A Nagygyeeri VMK színházteremben, május 21-én kórustalálkozót szervezett a Csemadok Városi Szervezete, melynek támogatói a nagyszombati megyei, és a nagygyeeri városi önkormányzat, valamint a VMK igazgatósága. A színes, szívet melengető estén neves külföldi és hazai vegyeskarok, kamarakórus és éneklő csoport szerepeltek kimagasló sikerrel. A felhangzott dallamok közt minden zenét és éneket szerető dalos társ megtalálhatta a kedvencét. Merthogy a választék széles spektrumára nem lehet panasz. Liszt, Erkel, Bartók, Kodály, vagy Bárdos, hogy csak a legnevesebbeket említssem. De a vegyeskarok, vagy a kamarakórus repertoárjában felhangzottak a kortárs zeneszerzők legkedveltebb dalművei,

romantikus és szerelmes dalai, melyekhez kitűnően illeszkedtek a népdalok, és azok feldolgozásai. Ezen a napon a kórustalálkozó megvalósulásához minden kedvező körülmény adott volt. Verőfényes délutánon a résztvevők szép ünnepség keretében koszorúzhatták meg Bartók Béla szobrát, közös énekléssel tisztelve emlékének a város róla elnevezett, díszes parkjában. Este pedig a művelődési házban bemutathatták énektudásukat, a találkozáson részt vevő kórusok. Az amatőr együttesek mellett a kórusvezetők, karnagyok is tanúbizonyságát adták magas szintű zenei felkészültségüknek. A kórusok szakmai tudásuknak megfelelő műveket választottak, a maguk szintjén nem emelhető kifogás egyikük teljesít-

ménye ellen. Mégis úgy érzem, igazságtalan lennék, ha a nyolc szereplő kórus közül nem emelném ki a Janiga József Művészeti Alapiskola kamarakórusát. Persze nem érdemtelenül. Egy kórus lelke a karnagy. Orsovics Ivett, a kórus szakmai lelke, képzettségével, elragadó egyéniségével, odaadásával, olyan teljesítményre sarkallta a kórust, melyhez hasonló szintre nagyon nehéz felkapaszkodni. Az éneklés ilyen fokú tisztelete, szeretete és művelése példaértékű. Az imént úgy fogalmaztam: a kórustalálkozó napján minden kedvező körülmény adott volt. Egy kicsi kis hiányosság azért csak becsúszott. A hiány mindössze abban mutatkozott meg, hogy félig üres volt a színházterem. Optimistább fogalmazásban: félig telt meg. Inkább csak kórustagok ültek a lelátón. Ezen "apró" kis hiányosságnak azonban két súlyos következmé-

nye lehet, vagy van. Az egyik, hogy sokan megfosztják magukat – kényelemből, vagy érdektelenségből – a lelki feltöltődéstől. A másik következmény – sajnos – még ennél is súlyosabb. Az ilyenek megfosztják a felnövekvő nemzedéket a nemes hagyomány éltetésének esélyétől. Amit nem ismersz, azt nem is szereted! Márpedig a nagygyeeri kórusmozgalomnak immár 115 éves múltja van. Ha a ma ifjúságát – amely nemsokára felnőtté cseperedik – nem neveljük hagyomány őrzővé, akkor ne várjuk, hogy majdan az idős nemzedéknek, vagy a saját nemzetének tisztelőjévé váljék. Éltesünk hát minden nemes hagyományt a városunkban! Még ha olykor ez a kényelmünk rovására is menne. Higgyék el kedves polgártársaim, megéri!

id. Varga Frigyes

Az ajtó, amely nyitva áll

Viszonylag kevesen tudnak arról, hogy városunkban az európai ifjúsági élet vérkeringésébe is bekapcsolódó ifjúsági központ működik. A szervezet 7 évvel ezelőtt alakult, megálmodói és létrehozói egy olyan hely megteremtését tűzték ki célul, ahová bármelyik fiatal betérhet, hogy társaságot, közösségi életet, törődést találjon.

A központ nonprofit szervezetként működik, amely 2004-ben alakult a Dan Slovakia Agrar, a Nevitel és a helyi középiskola összefogásával. Később csatlakozott a Madnet, amely ingyenes internetszolgáltatást nyújt, míg az alapítás óta segítő két vállalat anyagilag támogatja a létesítményt. „A VMCM (Velký Meder Centrum Mládeže) azzal a céllal jött létre, hogy a gyerekek és fiatalok ne az utcán vagy a kocsmában töltsék a szabadidejüket. Alternatívát kínál és lehetőséget nyújt a tartalmas szabadidős tevékenységekre és a szórakozásra. Bárki előtt nyitva áll, mindegy, hogy gyerekotthonos, hátrányos helyzetű, vagy éppen rendes körülmé-

benne, hogy jó helyen van.” – mondja el Bial Judit, aki egy személyben a központ igazgatója és projektmenedzsere. Az ő munkáját Czajlik Tibor segíti rész munkaidőben, hiszen egy ember nem győzné a feladatok ellátását. Mint megtudom, így is rengeteg dolog van, hiszen a projektmenedzsernek a gyerekek felügyelete és a hivatalos ügyintézés mellett kell foglalkoznia a pályázati lehetőségek megkeresésével és kihasználásával. A támogatások döntő részét viszont eleve elviszi a helyiség bérlete, így sajnos nincs lehetőség további munkaerő alkalmazására.

A városközpontban található épület emeletén, a régi textilüzlet nagy helyisége add otthont szinte az összes tevékenységnek. Itt található a pingpongasztalok, a csocsó és a számítógépek, itt zajlanak a kézműves- és egyéb készségfejlesztő foglalkozások, akár csak a nyelvórák, míg a kisebbik – a tükrös terem – a táncosok birodalma. Korábban volt néptánc kör is, jelenleg latintáncra van lehetőség a két spanyol önkéntes révén, továbbá itt gyakorol rendszeresen a központ egyik büszkesége, a

összegért használható a klubban, amire azért van szükség, hogy ne az előtt töltsék a gyerekek az egész délutánt. A rendszer úgy tűnik, szépen működik, hiszen a gyerekek valóban beérik fél-egy óra játékkal, aztán több mozgás-

Bial Judit a gyerekek gyűrűjében

sal járó tevékenységbe kezdenek. Egész délután jönnek-mennek a fiatalok a minden nap 14-20 óra között nyitva tartó központban, van aki elmegy, majd ha teheti, még aznap megint visszajön. Természetesen alkoholt és dohányterméket tilos behozni, és ezt a szabályt be is tartja mindenki. Az igazgató elmondása szerint a gyerekek nagy többsége magától jön, szülők nélkül. A központ hivatalos korosztályába a 10-26 évesek tartoznak, azonban előfordul, hogy ennél fiatalabbak és idősebbek is igényt tartanak a társaságra és a hangulatra, amelyet itt találnak. Ma már több mint 500-an rendelkeznek tagsági kártyával, így elmondható, hogy a nagygyezyeri gyerekek és fiatalok tekintélyes hányada kapcsolatban áll a VMCM-el. Gyakran előfordul, hogy egy fiatal iskolai vagy munkaelfoglaltság miatt kimarad, aztán akár évek múltán visszatér, és elmondja, hogy hiányzott neki a hely. Felvetésemre, miszerint nincs-e áthidalhatatlan különbség a rendezett körülmények közt élő, illetve a hátrányos helyzetű, gyakran roma gyerekek között, azt a választ kapom, hogy valamilyen szinten nyilván létezik a

jelenség, de egyáltalán nem számottevő. A fényképek és az élő látvány is azt bizonyítják, hogy a gyerekek valóban remekül elvannak együtt anyanyelvre, borszínre és anyagi helyzetre való tekintet nélkül.

Az ifjúsági központ összedolgozik a helyi magyar és szlovák alapsiskolákkal, a középiskolákkal vala-

mint a gyermekotthonnal is. Alkalmanként – elsősorban a szabadtéri rendezvények alkalmával – a cserkészszövetséggel is együttműködnek. A központ talán legemlékezetesebb szabadtéri rendezvénye a kihívás napja volt, ahol a résztvevők ügyességi és akadályversenyen mérhették össze az erejüket, este pedig tábor tűz melletti sütéssel vezették le a napot. A pingpongversenyeken kívül szerveznek foci- és kosárlabda bajnokságokat és túrákat is. Nem csak a városban, de a járásban is egyedülálló, ahogy az ifjúsági központ bekapcsolódik a nemzetközi gyerek- és diákprogramokba. Az oktatási minisztérium égisze alatt futó Fiatalok lendületben program keretében Európa jónéhány országából fogadtak már, és még több helyre küldtek ki önkénteseket, akik a megyerihez hasonló ifjúsági központokban vagy diák-táborokban dolgozhatnak. Ez páratlan lehetőség, hiszen az önkéntesek szervezett és biztonságos körülmények között járhatnak be távoli országokat Portugáliától Törökorszáig, megismerhetnek idegen kultúrákat, összeharatózhatnak olyanokkal, akikkel egyébként nem

Próbál a United Powers

nyek közt, családban nevelkedő gyerekről van szó. Nem teszünk különbséget sem borszín, sem anyanyelv alapján, se bármilyen más szempontból. A lényeg, hogy inkább itt legyenek, mint az utcán. Ha bárkinek itt van a gyermeke, akkor a szülő biztos lehet

United Powers breaktánc-csoport. Már jópár fellépés van mögöttük, Nagygyezyeren és másutt is szerepeltek. Tavaly megmérték magukat a Slovensko hładá talent versenyen is, ahol szintén szép sikert értek el. A számítógépek és a playstation jelképes

sok esélyük lenne erre, és életreszó-
ló élményeket gyűjthetnek. Nyugat-Európában az ilyen ön-
kéntes ifjúsági tevékenységet már
elismerik nem formális képzésként,
és még az egyetemi felvételinél is
pluszpontokat jelent a résztvevő-
nek. A VMCM-nek egyszerre két
önkéntes fogadására van akkreditá-
ciója, és Európa bármely részéről
fogadhatja azokat, akik éppen a
Nagygyeeri Ifjúsági Központot
szemelték ki célpontként. Itt aztán
a gyerekekkel foglalkoznak, nyelvet
tanulnak és tanítanak. Az önkéntes-
fálnak nevezett faluújságon sorakoz-
nak a már náluk járt dán, bolgár,
lengyel, olasz, francia és spanyol
önkéntesek fényképei és kedves
üdvözlések tőlük. Mint megtudom,
többen közülük az egy éves kikül-
detésük lejárta után is visszatérnek
alkalmanként egy-egy hétvégére.
Az önkéntes csereprogramok mel-
lett ugyanacsak pályázati úton éven-

te átlagosan három alkalommal van
lehetőség egy ötfős diákcsoport
kedvezményes kiutaztatására a leg-
különbözőbb európai országokba.
A gyerekek ezeken végig csoportos
foglalkozásokon vesznek részt, és a
maradandó élmények mellett ren-
geteg új dolgot megismernek. Az
igazgató furcsállva mondja, és én is
hitetlenkedve fogadom, hogy sok-
szor gond találni öt gyereket arra,
hogy egyébként elérhetetlenül ala-
acsony áron megjárjon egy távoli
országot, és eltöltson egy hetet az
ottani kortársai között.

Az említett három vállalaton
kívül a támogatók sajnos egyelőre
elkerültek az ifjúsági központot.
Van, aki a gazdasági válságra hi-
vatkozik, de arra is volt példa,
hogy egy bank azzal utasította el a
kérést, hogy nem áll úgy anyagi-
lag, hogy támogatást nyújtson.
Amikor ennek okairól kérdezem
Bial Juditot, felveti, hogy talán

nem eléggé ismert még a központ
és az általa végzett tevékenység.
Pedig nem kell feltétlenül hatal-
mas összegeket érteni a támoga-
táson. A kisebb vállalatok költség-
vetésében is aprópénznek számí-
tó támogatás már nagy segítség
lehetne, és enyhíthetné a napi
anyagi gondokat. Azt is problé-
mának nevezi, hogy az alultájéko-
zottság miatt van, aki a gyerekcse-
re-programokat és a külföldi uta-
ztatásokat hallva egyből valami-
lyen illegális tevékenységre gon-
dol. A központ tevékenysége az
utazásokat is beleértve ugyanak-
kor az Európai Unió, illetve az
oktatási minisztérium által pá-
lyázatot és felügyelt keretek kö-
zött, hivatalos szervek által ellen-
őrizve zajlanak.

Egy szerencsés véletlennek kö-
szönhetően lehetőségem nyílt az
ifjúsági központ másik életben tar-
tóját, Czajlik Tibor egykori élvonal-

beli labdarúgót is megismerni. Őt
és Bial Judit igazgatót látva egyér-
telmű, hogy ilyen kedvvel és oda-
dással csak valódi elhivatottságból
lehet gyerekekkel és fiatalokkal fog-
lalkozni. Külön-külön állt módomban
beszélgetni velük, de amikor
arról kérdeztem őket, hogy mi
mozgatja őket ebben a munkában,
egyformán csillogó szemmel vágta
rá, hogy imádják a gyerekeket és
mindazt, ami az ifjúsági központ-
ban a feladatuk. Nem sok olyan
helyet tudnék kapásból mondani,
amely mindenki előtt nyitva áll
azzal a céllal, hogy társaságot, bará-
ti környezetet nyújtson a betérő-
nek, és mindeközben mások elfoga-
dására is megtanítja. A Nagy-
gyeeri Ifjúsági Központot már
létrehozta a lelkesedés és az elhiva-
tottság. Érdemes figyelniük és
vigyáznunk rá.

Szöveg: V. Kovács László
Kép: VMCM

Operettelőadás a színházi évadzárón

Nagygyeeri város Művelődési
Központja újabb színházi évadot
zárt. Tegyük hozzá – az évad sike-
rességének mintegy ékes bizonyíté-
kaként – közel két órás, mókás ope-
rettel, fergeteges előadással gyö-
nyörködtette a nagyérdeműt. Nem
csak az előadás megmosolyogtató
könyvedsége, de a szereposztása is
kiemelkedő volt. A művelődési ház
színpadán sok neves színész,
művész, vagy zenész szerepelt
már. Nagy-Kálózy Eszter, Jászai
díjas művésznő ragyogó játéka
remekül illik a soraikba. A Komá-
romi Jókai Színház társulatának
minden szereplő tagja igazodott a
színvonalhoz. Énekhangjuk, moz-
gásművészetük minden nézői
igényt messzemenőig kielégített.
Remek volt az operett hangulatá-
hoz simuló zenekar közremű-
ködése. Szerencsésnek mondható
a zenekar összetétele, ami kihang-
súlyozta a kor jellegzetességét,
melyben a darab játszódik. Külön
elismerésünket fejezhetjük ki a
kiváló Jászai díjas rendezőnek,
Méhés Lászlónak az előadás él-
ménygazdagságáért.

A zenés mű – A régi nyár –
Marikáról, a korosodó primadon-

náról szól, aki újból találkozik a
régi szerelmével, egy báróval.
Miklós magával hozta a fiát is, aki
– mit ad Isten – szerelmes lesz a
primadonna lányába, Zsuzsiba.
Persze ez, mindannyiunk öröme
nem maradhat bonyodalmak, fél-
reértések, humoros epizódok nél-
kül. A végén a közönség hosszan
tartó vastappsal jutalmazta a Jókai
Színház művészeit. A nagygyeeri
Városi Művelődési Központ szín-
házi évadja sikerrel zárult. Mint
ahogy a korábbiak is. Ha áttekin-
tjük az öt színházi előadást, egyér-
telműen elismeréssel kell illetnünk
a művelődési ház igazgatóját, szerve-
ző közösségét, a technika kezelőit,
hogy minőségi művekkel, színdara-
bokkal, előadókkal, művészekkel
kényeztettek el bennünket, a szín-
házat kedvelő, szórakozni kívánó
nézősereget. Ha legalább ilyen, vagy
ennél jobban sikerült megszervez-
niük a jövő színházi évadot, akkor
a színház látogatottsága, a nézők elé-
gedettsége bizonyosan növekedni
fog. Városunk közössége megér-
demli a minőségi kultúrát, s benne
a jó színházat, az élményekben gaz-
dag szórakoztatást.

Id. Varga Frigyes

Csend...?

Megint teljes csendben múlt el az évforduló, amellyel senki sem tud igazán semmit kezdeni. Vannak a hangosak, akiknek fáj, ráadásul nem értik, hogy miért csak ők mutatják ki. A halkak viszont agyonhallgatják, eljártsszák, hogy nem fáj nekik, vagy esetleg tényleg így is van. Bármilyen legyen a helyzet, a kezeletlen trauma tályogként lapul, növekszik az emberekben, és nem múlik el attól, ha úgy csinálunk, mintha nem lenne. Ellenben egyszer, amikor nem számítunk rá, majd igazán begyullad, és akkor olyan gondot fog okozni, ami elkerülhető lenne. A felelősség pedig közös lesz mindezért. Ráadásul sokkal többről van szó, mint egyszerű békeszerződésről, területrendezésről, kisebbségek „létrehozásáról”. Rengeteg máig kísértő társadalmi, anyagi és lelki probléma is június 4-én született meg, 91 éve. A magyar kormány tavaly a nemzeti összetartozás napjává nyilvánította június 4-ét, a trianoni békediktátum évfordulóját. Nagygyeeren éppen ekkor zajlott a remekül sikerült gyereknapi rendezvény. Ez akár jelképes értékű is lehetne, hátha majd ezek a gyerekek megoldják azt, amit a szüleiknek nem sikerült. Csakhogy ha előlük is elhallgatják, akkor ők is csak a problémát öröklik meg, az esélyt a megoldásra nem. Érdemes mesélni nekik.

V. Kovács László

Újszülötteink

Lakatos Denisza
Polák György
Polák Dániel
Rojko Olívia
Csicsó Sándor
Derzi Zoltán
Lapos Ferenc Dávid
Lakatos László György
Konkolová Terézia

Örökre eltávoztak

Vajda Etelka
Fekete Franciska
Soós Gyula
Baráth Sándor

Pörkölttel Görögbe

Örömteli esemény részesei voltak 2011. május 14-én a Nagygyeeri Magán Szakközépiskola növendékei. Iskolánk a vezetés támogatásával benevezett Balatoni Pörköltfőző Versenyre, amely Révfülöpnön került megrendezésre.

Hagyományos és különleges alapanyagokból készült pörkölt elkészítésével lehetett a versenyen részt venni. A rendezvényen sokfajta pörkölt között megkóstolható volt a köröm-, a nyúl-, a birka-, a vaddisznó-, a marhalábszár-, a kakashere- és a szarvaspörkölt is. A versenyen iskolánk két háromfős csapattal képviselte magát. Az első évfolyam tanulóinak gombás szarvaspörkölt ínycsiklandozó illatával, míg a másodosok a marhalábszárból készült pörkölttel csábították az oda érkező vendégeket, és nem utolsó sorban a zsűri ízelőbimbóit. Amíg a kondérokban rotyogott a sok finomság, a Jó Laci Betyár gondoskodott a jelenlevők szórakoztatásáról. Hogy az odaérkező

vendégek se unatkozzanak addig, amíg az ételek megkóstolására várnak, a rendezők kulturális és folklórbemutatókat szerveztek. Számunkra a nap fénypontját mégis a verseny kiértékelése jelentette. Izgatottan vártuk a zsűri véleményét. Mivel első alkalommal vettünk részt ilyen versenyen, nem kis félelem uralkodott bennünk, hiszen nagy közönség előtt főzni nem kis kihívás a diák számára. Az értékeléskor azonban megnyugodtunk, mivel iskolánk mindkét csapatának főztje elnyerte a zsűri tetszését, sőt az általunk tálalt gombás szarvaspörkölt áfonyával az első helyen végzett a pörköltök között. Amikor ezt közölték velünk, szinte szálltunk a boldogságtól, nem is beszélve arról, amikor megtudtuk, hogy az első díjba egy nyolcnapos Görögországi kirándulás is beletartozik. Hálás szívvel gondoltunk az iskolánkra, de nem utolsó sorban tanárainkra, mesternőinkre és a gyakorlaton bennünket oktató szakácsokra, szakácsnénikre akiknek ezt a szép sikert köszönhetjük.

Egy évvel ezelőtt, még a pályaválasztás kellős közepén, szorongva tekinttem az előttem álló új tanévre. A félelem és kíváncsiság érzésével küzdve kezdtem meg tanulmányaimat szeptemberben, a szaktanintézetben. Most, hogy egy évet lassan magam mögött tudhatok, már bizonyossá vált számomra, hogy

kamatoztathatjuk, aminek ékes bizonyítéka, hogy iskolánk vezetése a nyár folyamán olyan neves helyen tette lehetővé számunkra a szakmai gyakorlatot, mint a Hédervári Kastélyszálló. Ezáltal két héten át nekem is lehetőségem lesz a kastélyszálló konyháján gyarapítani szakmai tudásomat. Bízom benne, hogy az isko-

olyan iskolát választottam magamnak, ahol nemcsak szakmailag sajátíthatom el a lehető legtöbbet, de minden téren igyekeznek bennünket felkészíteni az ún. „nagybetűs életre”.

A tanév folyamán szerzett ismereteket a nyári szünidőben is

la a jövőben is hasonló, szakmailag értékes rendezvényeket biztosít számunkra, hiszen ahhoz, hogy az ember az életben érvényesülhessen, legfontosabb, a jó szakmai felkészültség.

Hupka Csaba

A zene, ami körülvesz

„Ha játszol, ne törődj vele ki hallgat! Mindig úgy játssz, mintha a mester hallgatna.” – mondta Robert Schumann zeneszerző. Mivel nyolc éve látogatom a Janiga József Művészeti Alapiskolát, betekintést nyerhettem a zenébe, s megtudtam, hogy milyen jó hatást gyakorol ránk a muzikaszó. A mai világban az emberek többsége csak modern zenét hallgat. Bach, Beethoven és a többiek már csak a klasszikus zenét kedvelő embereknek mondanak valamit, s a többiek a híres zeneszerzők nevén kívül szinte semmit nem tudnak róluk. Pedig az interneten, a könyvtárban, vagy akár a nagypapa meséi között is biztosan akadnak erről szóló történetek, amelyek meghatnak, elvarázsolnak vagy örömmel töltenek el minket. Mivel már nyolc esztendeje koptatom a művészeti alapiskola padjait, sok olyan dolgot tudtam meg a zenéről és a zeneszerzőkről, amelyet soha nem fogok elfelejteni. Az épület falait a diákok munkái, valamint zeneszerzők arcképei díszítik. A bejáratnál szemben található az ún. koncertterem, ahol a tanulók színpadra állnak, és igazolják a közönség előtt zenei rátermettségüket. Sokan

félelemmel állnak fel a pódiumra, de a zene hatása alá kerülve mindnyájan örömmel vagy meghatottsággal jönnek le onnan. Május 3-án a végzős diákok bizonyítottak – engem is beleértve –, s az intézmény tanári kara előtt mutattak be három zenei darabot egy-egy korszak képviselőjétől. Mindenki rettegett a megmérettéstől, de elmondhatjuk, hogy sikerrel zártuk a vizsgát. Nem ez volt azonban az egyetlen ilyen próbatétel, melyen állnunk kellett a sarat. Május 19-én és 20-án került megrendezésre az abszolvens koncert, melytől gombóc nőtt a torunkban ha rá gondoltunk. Lassan elérkezett a rettegett nap, amelytől mindenki próbált menekülni, ám egyikünknek sem sikerült. Egy héttel az előadás előtt már mindnyájan lázasan próbáltunk, de ez az önbizalmunkon egy cseppet sem segített. A koncert előtt egy órával megérkeztek az iskolába a diákok, virággal a kezükben, gyönyörű ruhában. Némi lámpalázzal küszködve álltunk színpadra, de véleményem szerint bebizonyítottuk, hogy mire vagyunk képesek. A taps mindenkinek jár, még akkor is, ha hiba csúszott a dologba. Büszke

vagyok, mert sikeresen véghezvittük azt, amit apró gyermekként elkezdtünk. Valami olyat, amit soha nem fogunk elfelejteni.

A folytatáson még gondolkodom, de ha mégsem vágok bele, továbbra is foglalkozom majd a zongorázással. Néhányan társaim közül belekezdenek a következő négy év kemény munkájába, s megpróbálnak még többet foglalkozni a zenéléssel. Szinte minden gyerek álma, hogy játszon egy általa kedvelt hangszeren. Én is így indultam el hét évesen, s a nyolc év gyorsan elrepült. Kicsiknek és nagyoknak egyaránt ajánlom, mivel a zene örömet szerez annak, aki hangszeren játszik, és annak is, aki hallgatja azt. Szeptembertől újra megnyitja kapuit a Művészeti Alapiskola, és szeretettel vár minden érdeklődőt, akit vonz a zene. A zene, amit Heinrich Heine így írt le: „Mi is a zene? Ez a kérdés órákon át foglalkoztatott, mielőtt múlt éjjel nyugovóra tértem volna. Maga a zene létezése is csodálatos dolog, mondhatni maga a csoda. A gondolat és a tünemények között elterülő birodalom. Mint egy megfoghatatlan közvetítő közeg, szellem és anyag közt lebeg testetlenül, mindkettőhöz kötődve, mégis különbözve azoktól.

Kulacs Dominika

Június (Napisten hava)

június 4. – a nemzeti összetartozás napja
június 5. – a környezetvédelem világnapja
június 14. – a véradók világnapja
június 27. – a cukorbetegség világnapja
1192. június 27-én szentté avatták I. László magyar királyt.
1456. június 29-én III. Callixtus pápa elrendeli a déli harangszót Nándorfehérvár védőért való könyörgésként.
1485. június 1-jén Mátyás király elfoglalta Bécset.
1705. június 5-én kinyomtatták az első magyar újság, a Mercurius Hungaricus nyitószámát.
1707. június 13-án a Rákóczi szabadságharc idején szervezett ónodi országgyűlés megfosztotta trónjától I. József német-római császárt és magyar királyt.
1763. június 28-án erős földrengés pusztított Komáromban.

1894. június 23-án Párizsban megalakult a Nemzetközi Olimpiai Bizottság, a hét alapító tag közt Magyarországgal.
1903. június 8-án Miskolc és Diósgyőr között elindult Magyarország első menetrend szerinti autóbuszjárata.
1920. június 4-én Versaillesben, a Nagy-Trianon palotában aláírták a Magyarország területének kétharmadát elcsatoló békediktátumot.
1936. június 21-én Egységes Magyar Párt néven egyesült az Országos Magyar Keresztényszocialista Párt és a Magyar Nemzeti Párt.
1943. június 10-én Bíró László szabadalmaztatta a golyóstollat.
1998. június 21-én megalakult a Magyar Koalíció Pártja a Magyar Kereszténydemokrata Mozgalom, az Együttélés és a Magyar Polgári Párt egyesülésével.

Az anyanyelv tisztaság

Hogy mi az anyanyelv? Erre a kérdésre minden ember ugyanazt a választ adja. Az a nyelv, amelyet kiskorunkban először elsajátítunk, majd egész életünkben ezt használjuk gondolataink és érzéseink kifejezésére.

Az évek hosszú során egyre nagyobb változásokon megy keresztül. Ezt felfoghatjuk úgy is, hogy minden korosztály kialakítja a neki megfelelő nyelvezetet. Ezért is veszt a tisztaságából. Hogy miért? Ahogy említettem minden ember formálja. Hozzátesz, vagy épp elvesz belőle. Ez leginkább a mai fiatalságra a jellemző. Manapság már csak arra törekednek, hogy minél egyszerűbben fejezzék ki magukat. Igaz, hogy néha a kevesebb többet jelent, de ha a nyelvünkről van szó, akkor ez csak elcsúfítja. Mindennek talán a rohanó világ is lehet az okozója. Ahogy egyre népszerűbbé vált az internet és vele együtt a különböző chat oldalak, úgy változtak az emberek szokásai és vele együtt a nyelvezetük is. Ez nemcsak a rövidítésekre érhető, hanem arra, hogy napjainkban, miként hogyan is fejezik ki magukat az emberek. Az internet az emberek idejének az elrablója. Ezt jó magam is tudom bizonyítani. Teljesen képes elvonni az ember figyelmét. A, akár több órára is. Amíg ez nem volt, addig az emberek nagy része a szabadidejében könyvet olvastak vagy színházba jártak, . Teljesen kezdenek ezek az időtöltések viszont kezdenek elveszni .

Tehát a nyelvünk tisztasága mellett így a személyes kapcsolatok értéke is elveszni látszik. A dolgok nagy részét már anélkül is el tudjuk úgy is intézni vagy megbeszélni, hogy kilépnénk a lakásból. Hogy mit tesz velünk ez a világ!? Az a szomorú, hogy nem csak velünk, hanem a nyelvünkkel is. Én büszke vagyok rá, hogy a magyar az anyanyelvem. A világ legválasztékosabb nyelvét tudhatom magaménak. Míg más nyelvekben ezerféle szabályt kell megtanulnom, hogy szólni vagy írni tudjakki tudjam magam fejezni, addig a magyar nyelvben csak egyet. Mégpedig azt, hogy minél szebben és választékosabban fejezzem ki a gondolataimat. Egyetlen kifejezést akár több jelző segítségével is körül tudok írhatomni. Ebben az a legszebb, hogy azt használom, amelyik a legközelebb áll hozzám. CsakÁm ha így folytatjuk a rongálást, akkor ezek mind el fognak veszni. Igen is szükség van nyelvünk művelésére. Ne hagyjuk, hogy az a még megállítható lavina elsöpörjön mindent! Nemcsak a jelenre kell gondolni, hanem arra is, hogy mi fog maradni ebből a szép nyelvből 30-40 év múlva. Lehet, hogy már csak pár betűt fogunk használni... Nem lehetünk ennyire önzőek. Nyelvünk művelése kizárólag rajtunk múlik. Tennünk kell az érdekében.

Ezek mind tények. Nem kevés, de épp elég érvet sikerült összegyűjteni ahhoz, hogy bárki is meggyőződjön arról, hogy mekkora hibát követünk el és minek tesszük ki nyelvünket.

Kürthy Andrea

2011 június VMK műsora

Toy story 3: Játékháború
 Filmvetítés az óvodák és alapiskolák diákjai részére 2011. június 15-én (szerda)
 9.30 órákor
 a Nagygyezyeri SLOVAN moziban

Bors Adrián: „Úton -útfélen – stoppos kalandjaim”
 című könyvének bemutatója
 2011. június 15-én (szerda)
 17.00 órákor

a Nagygyezyeri VMK kistermében

Bernard Slade:

Jövöre Veled Ugyanitt
 romantikus vígjáték a Budapesti Bánfalvy
 Stúdió előadásában
 Főszerepben: Bánfalvy Ági, Harmath Imre

2011. június 17-én (péntek)
 19.00 órákor a Nagygyezyeri
 VMK színháztermében

Thermal Corvinus ifjú tehetségei
 Regionális verseny a régió fiatal tehetségeinek felkutatására – Ki mit tud?

2011. június 17–18-án
 (szombat, vasárnap) 10.00 órákor
 a Nagygyezyeri VMK nagytermében

Holokauszt

nagygyezyeri áldozatainak
 emléktáblájánál tartandó megemlékezés
 és koszorúzási ünnepség
 2011. június 19-án (vasárnap)
 17.00 órákor

Író-olvasó találkozó

Hodossy Gyulával
 „Keresetlen szavak” és a „Szövi a lélek
 vásznát” című könyveinek bemutatója
 2011. június 23-án (csütörtök) 17.00 órákor
 a Nagygyezyeri VMK kistermében

Diák búcsúztató

A IX. osztályos diákok ünnepélyes búcsúztatója
 2011. június 30-án (csütörtök)
 8.00 órákor a VMK színháztermében

Nyugdíjas Juniális

a Nagygyezyeri Nyugdíjas Klub
 szervezésében 2011. június 30-án (csütörtök)
 18.00 órákor a VMK esztrádtérben

Ha hírt ad magáról a város...

Az elmúlt időszakban szinte minden nagygyeerihez eljutott már a város tévéadásának híre. Nem olyan régi ez a heti 15-25 perces kezdeményezés, a műsorokat mégis több ezren nézik az interneten. Akkor és ott kap hírt az ember a szülővárosáról, az idegen pedig a talán számára még ismeretlen fürdővel rendelkező dél-szlovákiai városról, ahol és amikor akarja. Ez az internetes televízió hatalmas előnye: a nézőt sem idő, sem hely nem

gátolja abban, hogy színvonalas és sokrétű információhoz jusson Nagygyeerről. Ez a célja a város televíziós adásának: vigyük a város jó hírét.

Mónus Ágnes, az adást biztosító Hircity televízió vezetője, a magyar közszolgálati televízió tudósítója, elismert PR szakember és több szakmai publikáció szerzője. Az alábbiakban ő szólítja meg a nagygyeeri lakosokat.

(vsz)

A tévéstáb

(kép: Hircity)

A Nagygyeeri Krónika a 21. század üzenete www.hircity.hu Regionális internet-TV

Ma már mindenki számára elfogadott tény, hogy nem elég valamilyen jónak lenni, a jót sokak számára ismertté kell tenni. Nagygyeeri számos értékkel bír: gazdag múltja, híres személyiségek nevével forrt össze a neve, és van egy természet adta ajándéka, a termásvíz. Ezek a kincsek együttesen nagy lehetőségek előtt nyitják ki a város képzetlebeli kapuját. Nagygyeeri – mondjuk ki bátran – minden adottsággal rendelkezik ahhoz, hogy Európa felfigyeljen rá. Mi hát a teendő, hogy e kincseknek ne csak maguk a városlakók, hanem a régióban élők is örülhessenek? A megoldás egyszerű: tégy jót és beszélj róla! A városmarketing azt jelenti – egyszerűen szólva – hogy kínáljuk fel a világnak lakóhelyünk értékeit. Üzenjünk a szomszéd városnak, üzenjünk a hátrón túlra, üzenjünk a világnak, hogy várjuk a közelről és messziről érkezőket. Már nemcsak a városlakókat kell meggyőzni arról, hogy jó itt élni, jó itt tanulni, dolgozni, a fürdőben pihenni. Hangunknak el kell érnie a város határain túlra is.

Hogyan üzenjünk, kinek címezzük képzetlebeli levelünket? Adódnak a kérdések. A hírívők kora sajnos lejárt: kénytelenek vagyunk a mai kor korszerű eszközeihez nyúlni: többnyelvű kiadványokhoz, óriásplakátokhoz, az internet adta lehetőségekhez. Fontos, hogy a város polgárai

tájékozottak legyenek a városvezetés fejlesztési törekvéseiről, de lényeges az is, hogy a világ is értesüljön Nagygyeeri lehetőségeiről: miért érdemes ide eljönni, itt pihenni, itt céget alapítani, kulturális rendezvényeken részt venni. A helyi polgár tájékozódhat a Nagygyeeri Hírmondóból, de már a 20 km-re fekvő másik csallóközi városba sem biztos, hogy elér a hír, a határon túli területek meg szinte elérhetetlennek tűnhetnek. Szerencsére csak tűnnek, de nem elérhetetlenek.

A 20. században megszületett az az eszköz, ami nem ismer határokat, amely bármikor, bárholnan elérhető, amelyet a világon immár több százmillió ember használ. Az internet a városmarketing számára is új lehetőségeket teremtett, olyat, ami korábban soha nem volt. Olyan embercsoportok tudják fogadni üzeneteinket, akikről nem is gondoltuk volna korábban, hogy érdeklődnének Nagygyeeri iránt. Ezért kell a város internetoldalát gazdag tartalommal megtölteni, a híreket, a fejlődésről szóló üzeneteket, a kultúráról szóló tudósításokat a világhálóra feltenni. Ezek a tartalmak nem csak a nagygyeeriek számára lehetnek immár fontosak, hanem felkelthetik a komáromiak, a dunaszerdahelyiek, a győriek, a budapestiek, a pozsonyiak, a bécsiiek figyelmét, akik korábban nem érezték készletetést, hogy

ide jöjjenek. Ha eljönnek, akkor itt váltanak fürdőbelépőt, itt étkeznek, itt szállnak meg, itt vásárolnak. A város és polgárai bevételekhez jutnak, gyarapodnak. Ehhez persze jól kell tudni fogadni a vendéget, virágos, tiszta várossal, jó szolgáltatásokkal, kedves szóval.

A város lehetőségei adottak, az ismertség az új üzenetközvetítő csatornán sokszorosára növelhető. Az internet ma lehetőséget teremt arra, hogy a televízió, az újság és a világháló erejét egyesítsük. A mozgókép és hang könnyen befogadható, az internetes videók visszakereshetők, elektronikus levélben küldhetők, mindenhol nézhetők, hisz elég csak a címet beírni: www.velkymeder.eu. A Nagygyeeri Krónika, ez az új internet televíziós kísérlet a város értékeit közvetíti azáltal, hogy hírt ad eseményeiről, csodálatos fürdőjéről, a közösségek életéről, a gazdaság lehetőségeiről. A hetente összeállított műsor a városlakóknak és az ide várt érdeklődőnek nyújt korszerű információkat. Közvetíti a város üzeneteit a világra. A hatás már most érzékelhető, hisz a környező dél-szlovákiai és határon túli régiókban ma már 85 videós hírt láthat bárki a városról, aki Nagygyeeri internetes honlapján a regionális internet tv színes kockájára kattint.

A Nagygyeeri Krónika néhány lelkes szakember munkája,

akik hisznek a régiós gondolatban, akik felsőfokú televíziós szaktudással, városmarketing tudással már több régióbéli városban bizonyítottak. Otthon vannak Győrben, Sopronban, Pápán, Dunaszerdahelyen és immár Nagygyeeren is. A Nagygyeeri Krónika látogatottsági adatai alapján örömmel nyugtázzuk, hogy a riportokat egyre többen nézik rendszeresen. Hetente 3200-3500 látogató tekinti meg a nagygyeeri televíziós anyagokat és adásokat. Hisszük, hogy ezek nagy része a város polgára, de tudjuk azt is, hogy a környező városok lakói is nézik a megyeri riportokat.

Megtiszteltetés, hogy a Nagygyeeri Krónika szerkesztő csapata hozzájárulhat a város ismertségének megteremtéséhez a 21. század legfantasztikusabb lehetőségével, az internetes televízióval. A nagygyeeri internetező fiatalokhoz fordulnék végezetül. Legyenek kedvesek, mutassák meg a környezetükben élő, esetleg internetről idegenkedő családtagjaiknak ezt a 21. századi csodát, hozzák be a www.velkymeder.eu oldalt, és nézzék együtt a Nagygyeeri Krónikát, küldjék el a linkeket barátainknak, hadd éledjen fel a világháló nagygyeeri pontja! Higgyük el, hogy Nagygyeeri is a világ közepe!

Mónus Ágnes
televíziós szerkesztő

Az élmezőny nyomában

Felemásra sikerült a nagygyeeri gárda elmúlt hetekbeli teljesítménye. A még mindig a bajnoki címben bízó lévaiakkal hazai pályán sem bírtak el a zöld-fehérek, a következő két mérkőzésén viszont gólt sem kapva 4 pontot gyűjtöttek. Ógyallán a hazai főlénnyel, taktikus játékkal győztek, a Nagysurány ellen, idehaza viszont csak kapufáig jutottak. Ezzel összesítésben egy helyet visszaesett a csapat a táblázaton, a 6. hely megszerzése viszont továbbra is elérhető közelségben maradt. **Eredmények:** Nagysurány – Léva 0:2 (0:0). Ógyalla–Nagysurány 0:2 (0:1); g.: Turza, Bajnok Nagysurány –Nagysurány 0:0 (v)

A bajnokság állása

1. Komárom	27	21	3	3	70:19	66
2. Léva	27	19	3	5	55:22	60
3. Negyed	27	15	5	7	65:30	50
4. Nagysurány	27	15	5	7	48:39	50
5. Illésháza	27	15	1	11	47:41	46
6. Gúta	27	13	2	12	42:36	41
7. Nagysurány	27	12	5	10	35:36	41
8. Ekel	27	11	4	12	49:46	37
9. Párkány	27	10	5	12	41:53	35
10. Újlót	27	10	3	14	41:33	33
11. ViOn B	27	9	4	14	46:54	31
12. Nyékvárkony	27	9	4	14	37:49	31
13. Ipolyság	27	9	3	15	29:50	30
14. Felsőkirályi	27	7	4	16	28:65	25
15. Diószeg	27	5	7	15	32:57	22
16. Ógyalla	27	6	2	19	22:57	20

Juhász, Holocsi, Lukács, Monozlay

Négy aranyérmes szereztek a nagygyeeriak az országos bajnokságon

SÚLYEMELÉS – Juhász Jácint teljesítményével kimagaslott az idősebb serdülőkorú súlyemelői idei országos bajnokságán.

A nagygyeeri vasgyúró hazai pályán, a városi sportszarnokban még azt a luxust is megengedhette magának, hogy az 56 kilogrammos súlycsoportban hat gyakorlata közül csak három volt sikeres, de így is 65 kg-ig jutott a szakításban. Egyetlen érvényes lökésgyakorlata 80 kg-ot ért. A szakításban a 68, lökésben a 85 kilós súllyal is megpróbálkozott, de kísérletei érvénytelenek voltak. Az elmondottakhoz tegyük hozzá, hogy az országos bajnoki címet nyert Juhász Jácint júniusban tölti be tizenharmadik életévét.

A nagygyeeriak másik üdvöskéje, Holocsi Krisztián hajszálpontosan lemásolta klubtársa teljesítményét, de ő a 69 kilogramm feletti súlycsoportban. Így az ő nyakába is aranyérem került. A Nagysurányi Thermál Súlyemelő- és Erősportok Városi Klubja to-

Juhász Jácint

vábbi két első helyet is szerzett – a lányok mezőnyében Lukács Viktória (53 kg-ban) és Monozlay Barbara (58 kg-ban) révén.

A négy hazai aranyérem mellé egy ezüst- is jutott, ezt Németh Róbert szerezte a 33 kilogrammos súlycsoportban.

Az ógyallai Strojár vasgyúrói sem távoztak üres kézzel a

Csallóközből: a 45 kg-ban Jaromír Kecskés ezüst-, míg az 56 kg-ban Pavol Beck bronzérmes szerezett.

Az országos bajnokságon a fiúk nyolc, a lányok pedig három súlycsoportban küzdöttek meg az első helyekért. **Bajnoki címet nyert** (súlycsoportok szerint) – **fiúk, 33 kg:** Kristián Machajda (Olymp Bobrov); **36 kg:** Marcel Súdny (Dukla Trenčín); **45 kg:** Matúš Kožienka (Olymp Bobrov); **50 kg:** Jakub Fabo (KOFI Trenčín); **56 kg:** Juhász Jácint (MKVaSS Thermál Velký Meder); **62 kg:** Šimon Hatala (Slávia Ružomberok); **69 kg:** Denis Daniel (Považan Nové Mesto n/V.); **+69 kg:** Holocsi Krisztián (MKVaSS Thermál Velký Meder); **lányok – 48 kg:** Barbara Lukáčová (Dukla Trenčín); **53 kg:** Lukács Viktória (MKVaSS Thermál Velký Meder); **58 kg:** Monozlay Barbara (MKVaSS Thermál Velký Meder).

Kovács Zoltán
Forrás: Csallóköz

Baba-mama elsősegély a Manóházban

A gyermekek bármire képesek, tartja a köznyelv. Szülőként egyik legfontosabb feladatunk az, hogy megóvjuk gyermekünket az őt fenyegető veszélyektől, bajoktól. Ha mégis bekövetkezik a baj, nagyon fontos, hogy nyugodtan maradjunk és higgadtan, tiszta fejjel az orvosi segítség előtt próbáljuk biztosítani a szakszerű segítségnyújtást. Az azonnali beavatkozás megmentheti gyermekünk életét. Sajnos az újdonsült anyukák nem kapnak megfelelő útmutatást senkitől, hogy mit is kell tenniük, ha megtörtént a baj és a gyermek segítségre szorul. Ezért az MC Manóház vezetősége úgy döntött, hogy bevezeti a szülőket az elsősegélynyújtás alapjaiba.

A helyi Vöröskereszt segítségével került megrendezésre az első Baba-mama elsősegély. A szülők kipróbálhatták a mesterséges légzés helyes technikáját az erre készült próbababákon. Meghallgatták, hogy mi a teendő, ha a gyermek lenyel valami apró tárgyat és fuldadozni kezd, majd később ki is próbálták gya-

korlatban a hallottakat a speciálisan erre a célra kialakított műanyag babán. A jó idő közeledtével a gyermekekre egyre több sérülésveszély leselkedik kint a szabadban. Gyakorlati a horzsolások, mélyebb sebek és bizony a kéz és láb-törés. Ezeknek a sérüléseknek a helyes ellátására is ügyelnünk kell. A szülők kipróbálhatták a partnerükön, hogyan kell helyesen bekötözni a sebeket, elállítani a vérzést, rögzíteni az eltört végtagokat.

Persze nem csak a gyermekekről szólt az esemény, a szülők egészsége is nagyon fontos a családban. Stefanik Klára a helyi Vöröskereszt vezetője segítségével a szülők vérnyomásmérésen, cukorszint és koleszterinszint mérésen vehettek részt. A rendezvényen résztvevők egészséges táplálkozásáról a dunaszerdahelyi székhelyű 4 Fruit Kft. gondoskodott. A visszajelzések igazolták a szervezők feltevéseit, mi szerint igény van a hasonló célú oktatásra és rendezvények szervezésére a nyilvánosság számára. Ezért is döntöttek úgy, hogy magukra vállalják és folytatják ez a munkát, oktatást.

Barcsi Zsuzsanna
(Fénykép: Baba-mama Klub)

Derült égből sportlövészet

Szakemberek, elemzők és újságírók szívesen lamentálnak azon, hogy mi áll egy-egy váratlan sportsiker, vagy sikeres időszak háttérben. Jankó Lászlótól nem tudunk meg új titkokat ez ügyben, viszont mesélt nekünk a 70-es évek második felében rendkívül sikeres nagygyeeri ifjúsági sportlövészetről.

Jankó László ma a Városi Hivatal közigazgatási osztályának vezetője az említett időszakban az alapiskola vége felé járó diák volt. Nosztalgiaival meséli, hogy a szocialista rendszer minden hibája ellenére az ifjúsággal való akkori törődést össze sem lehet hasonlítani a maival. Az úttörő mozgalom rengeteg szabadidős foglalkozásra és szakkörre adott lehetőséget. Megyeren mindezek közül kiemelkedett a lövészszakkör, amely majd egy évtizedes működése során sikert sikerre halmozott, és Csehszlovákia-szerte elvitte a város hírért. A megyeri junior sportlövők ugyanis országos összetétésben is a legeredményesebbek közé tartoztak 1974-1981 között. A szakkör elindítója id. Néveri Sándor, a „pionírház” igazgatója, a lelke pedig Grellneth Károly tanító volt, aki vadászként és egykori lövészként jelentős affinitással rendelkezett a fegyverek

Összpontosítanak a Jankó fivérek

íránt. Tanítóként szigorú, de következetes volt, edzőként pedig ugyanezek a tulajdonságok ugyancsak előnyére váltak. Ha a sikerek okát keressük, őt mindenképpen ki kell emelni.

A diák lövészknél a felnőtt versenyek rendszerét követték. Jó felszerelést kaptak mind a fegyverek, mind a kiegészítők – kesztyű, kabát, távcső – terén. Akkoriban

kerületi, szlovákiai és csehszlovák országos bajnokságot szerveztek, valamint ezek mellett két, szlovákiai szintű kupán vehettek részt. Eleinte két korosztállyal (12, illetve 15 éves korig) versenyeztek fekvő lövészetben. Később a 15 éveseknél már álló lövészet is volt, de ebben csak egyetlen – ám rendkívül sikeres – évet versenyeztek, hiszen kerületi és szlovákiai szinten mindent megnyertek, csapatban és egyéniben is rekordokat termelt a Néveri Sándor, Nagy Icu, Mészáros Erika, Both Lajos összeállítású csapat. A 18 évesek között Néveri Edit emelkedett ki több éven át szintén álló lövészetben. A nagyobb sikert mindemellett a fekvő kategóriában érték el a megyeri diákok. Közülük is a legkiégensúlyozottabb teljesítményt riportalanyom, Jankó László nyújtotta, aki első évében (1975) rögtön a csehszlovák országos bajnokságon elért 2. helyezéssel mutatkozott be. Ugyanekkor a 12 évesek kategóriájában a fiúk között Néveri Sándor, a lányoknál pedig Mészáros Erika volt a legsikeresebb megyeri, a 15 éveseknél pedig Nagy György és Kiss Tivadar emelkedett ki. Az 1976-os év aztán a Jankó testvéreké lett: az idősebb, László az országos bajnokságon kívül minden elsőséget megszer-

zett a 15 évesek között (az országos bajnokságot Both Lajos nyerte), az öccse, Géza a 12 évesek között gyűjtögette az aranyérmeket, köztük az országos bajnoki címért járót is. 1977 gyengébb évre sikerült mind a csapat, mind beszélgetőpartnerem szempontjából, aki egész évben technikai gondok miatt küszködött a fegyverével. Ugyanezen évben bukkant fel Kiss

Júlia, valamint az a Kósa László, aki 1978 után Holczer Alicával együtt dominálta a megyeri lövészkört. Egészen kiváló teljesítményt nyújtottak az utolsó években, országos rekordokat is tartottak a maximálisan meglőhető 300 pontból meglőhető 297, illetve 298 ponttal. 1978 azonban a 15 évesek között ismét Jankó László éve lett: a kerületi és a szlovákiai bajnokságot is megnyerte, s ebben az évben lőtte meg 294 pontos egyéni rekordját. Csehszlovák bajnokságot ebben az évben nem rendeztek, mivel országos honvédelmi versenyekre került sor. A megyeri junior lövészcsapat néhány tagja ezen is kiváló eredményt ért el úgy, hogy a hagyományos sportlövészeti edzéseik mellett önszorgalomból, otthon edzetek rá. Talán ez az, amit az edző személye mellett megemlíthetünk a rendkívül eredményes korszak kulcsaként. A versenyzők a belső versenyhelyzetnek köszönhetően motiváltak voltak, és csak azok lehettek sikeresek közülük, akik szorgalmasan edzetek, és mindent megtettek azért, hogy a legjobbat hozzák ki magukból.

Amikor az előzmények nélküli, kiemelkedő siker okáról kérdezem Jankó Lászlót, ő az edző személyét, a tehetséget és az akaraterejét említi. Szerencsés egybeesésnek tartja, hogy jó képességű versenyzők kerültek rátermett edző keze alá. Grellneth Károly edzői titka szerint az volt, hogy tanítóként nagyon tudott bánni a gyerekekkel, képes volt fegyelmet tartani közöttük, és teljes mértékben bevonta őket a tevékenységbe. Ebbe még a fegyverek szerelése is beletartozott, és ezáltal a gyerekek teljes mértékben magukénak érezhették amit csinálnak. Emellett a csapat nagyon jó társaságot alkotott, a belső verseny ellenére – vagy éppen azért – haveri kör alakult ki. Mindenki tudta, hogy az akaraterején, tehát önmagán múlik a sikere, és ez ösztönzőleg hatott. Nem fordult elő olyasmi, hogy valaki lustaságból, vagy linkségből elhanyagolja az edzéseket, és kimaradjon. Vagy ha mégis, akkor az nyomban meg is látszott az eredményein. Egymást

Három és fél év termése

húzták előre, aminél jobb mozgatóerőt nehéz elképzelni.

A megyeri lövészet sikertörténetének 1981-ben szakadt vége. Az alapiskola és a pionírház között nem volt felhőtlen a viszony, és ennek folyományaként a szakkörnek el kellett hagynia az iskola által edzési helyszínül biztosított barakot. Átmenetileg a tűzoltószertárban edzett a csapat, de a nehézségre fordult körülmények között lassan szétszéledtek. A beszélgetés végén már csak egy dolgot furcsállok. Miképpen lehetséges, hogy egy ilyen sikeres, országos szinten is a legjobbak között jegyzett junior és ifi lövészcsapat egyetlen tagja sem fut be a sportágban profi karriert. Határozott választ erre Jankó László sem tud adni. Beleszólhatott az iskola, a munkahely, és nem utolsósorban a születési hely. Ha a városban nem működik az utánpótlás felett felnőtt klub, akkor nincs ami felszívja a tehetséges fiatalokat. Még ma is nehezebb egy vidéki kisvárosból indulva fényes sportkarriert befutni, hát még akkoriban. Emellett a szülők hozzáállása is döntő. Szempontjukból más lehet a megítélése annak, hogy a gyerek lefoglalja magát egy szakkörrel, illetve annak, hogy a bizonytalannak tartott, buktatókkal teli profi sportolói karriert választja már idősebb diákként. A megyeri lövészkörből végül tudomásunk szerint senki sem lett profi sportlövő Néveri Edit néhány felnőtt versenyét leszámítva. Már nem derül ki, hogy mennyi lehetséges felnőtt bajnok volt köztük. Amellett, hogy büszkék vagyunk az egykori remek eredményeikre, tanulságként is szolgálhatnak, hogy az igazán tehetséges gyereksportolókat érdemes támogatni a kibontakozásban.

V. Kovács László